

Børn af *ubemidlede* Forældre derhen, at saadan Betaling kun kan ydes, naar Forældrene er *trængende*.

Kap. IX.

Til §§ 130—50.

Bestemmelserne i dette Kapitel svarer til Bestemmelserne i Børneværnsudvalgets Forslag Kap. IV.

I § 131 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. IV, § 2) har man anset det for rettest, at de af Børneværnsudvalget foreslaaede Frister for Tidsrum, i hvilke Fjernelse af Børn fra deres Hjem for bestemt Tid kan ske, indskrænkes til henholdsvis 3 Maaneder og ½ Aar, da der ikke til saadanne Fjernelser kræves Medvirkning af nogen Dommer eller anden juridisk uddannet Person.

Med Hensyn til § 132 bemærkes, at efter Børneværnsudvalgets Forslag, Kap. IV, § 3, der svarer til Værgeraadslovens § 29, Stk. 1, kan Udvalgets Beslutninger om Børns Fjernelse fra deres Hjem indankes for Landsnævnet for Børneforsorg, selv om Samtykke til Fjernelse maatte være givet. Ministeriet maa imidlertid mene, at er der givet Samtykke til et Barns Fjernelse, bør Anke af Fjernelsesbeslutningen derved være udelukket; det bemærkes herved, at vedkommende altid vil være frit stillet med Hensyn til, om han straks vil give Samtykke til Fjernelsen, eller om han ønsker Betænkningstid, ligesom han til enhver Tid vil kunne fremsætte Begæring om Barnets Hjemgivelse, jfr. § 169.

I § 141 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. 4, § 12) har man foretaget den Ændring, at der foruden til Anbringelse i Ungdomshjem og Sinkehjem tillige kræves Samtykke fra Overinspektøren for Børneforsorgen til Børns Anbringelse i Skolehjem og i Fredehjem, da man mener, at de samme Grunde, som taler for denne Regel for saa vidt angaar Ungdomshjem og Sinkehjem, ogsaa er til Stede med Hensyn til Skolehjem og Fredehjem. Den foreslaaede Udvidelse af Reglen bevirker endvidere, at denne kommer til at gælde for samtlige de Arter af Hjem, for hvilke den Regel gælder, at Udgifterne ved Forsorg for Børn, der er eller har været anbragt i saadanne Hjem, fra det 15. Aar bæres fuldtud af Staten; der opnaas herved en ønskelig Kontrol med, at samtlige disse Hjem ikke af økonomiske Grunde bliver stærkere benyttet end paa-krævet.

Foruden at § 144 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. IV, § 15) er ændret i redaktionel Henseende, har man anset det for ret-

test at ændre den af Børneværnsudvalget foreslaaede Bestemmelse derhen, at det sociale Udvalg i en Kommune, i hvilken et Barn er anbragt af en anden, større Kommune, ikke skal kunne hindre, at det i § 143 omhandlede Tilsyn med Barnet udelukkende udøves af det sociale Udvalg, der har anbragt Barnet, naar Regler om saadant Tilsyns Udøvelse er givet i en af Socialministeren godkendt Vedtægt.

Kap. X.

Til §§ 151—56.

Bestemmelserne i Kap. X svarer til Bestemmelserne i Børneværnsudvalgets Forslag Kap. V.

Som Følge af, at Anke over de sociale Udvalgs Beslutninger i Henhold til Kap. VII (om Tilsyn med Børn) og i Henhold til Kap. VIII (om Iværksættelse afforebyggende Børneværnsforanstaltninger) efter nærværende Forslag sker til Amtet (Socialministeren), og ikke som efter Børneværnsudvalgets Forslag til Landsnævnet for Børneforsorg, er der i § 153 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. V, § 3) foretaget den Ændring, at Landsnævnet selv kun kan træffe Beslutning om et Barns Fjernelse fra dets Hjem, naar Grundlag herfor foreligger, medens Landsnævnet, naar det iøvrigt mener at være kommet til Kundskab om, at et socialt Udvalg ikke varetager sine Opgaver efter dette Af-snit paa forsvarlig Maade, maa henlede vedkommende Amts Opmærksomhed paa Sagen, idet der ikke vil kunne tillægges Landsnævnet Myndighed til at beslutte Gennemførelse af Foranstaltninger vedrørende Forhold, der henhører under Amtets Appelomraade.

I § 155, Stk. 1, 2. Linie, er i Forhold til Børneværnsudvalgets Forslag, jfr. dettes Kap. V, § 5, Ordet „midlertidigt“ udgaaet, da det — iøvrigt i Overensstemmelse med Børneværnsudvalgets Bemærkninger til nævnte Paragraf — ikke er Hensigten, at der skal ske Indberetning til Landsnævnet for Børneforsorg om noget af de i § 130, Stk. 2, omhandlede Børn, selv om det ikke drejer sig om midlertidige Anbringelser, men f. Eks. om Anbringelse af forældreløse Børn. Endvidere har man anset det for rettest i Loven at optage de nærmere Bestemmelser om Landsnævnets Pligter med Hensyn til Inddrivelse af Bidrag paalagt Forsørgere, hvis Børn er under Forsorg efter dette Af-snit. I § 156 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. V, § 6) har man anset det for rettest, at det udtales, at der ved Overinspektionen for Børneforsorgen ansættes det til Hjælp ved Tilsynet fornødne Antal Inspektører.